

- *Наукові засади, методи створення та впровадження гарантоздатних систем штучного інтелекту (доповідач — член-кореспондент НАН України В.С. Харченко)*
- *Квантове програмування: нові можливості для розв'язання фундаментальних задач та перспективи практичного застосування (доповідач — член-кореспондент НАН України Х.П. Гнатенко)*
- *Про цифрову трансформацію НАН України (доповідач — член-кореспондент НАН України І.П. Сініцин)*
- *Про нагородження відзнаками НАН України та Почесними грамотами НАН України і Центрального комітету профспілки працівників НАН України (доповідач — доктор філософських наук О.Н. Кубальський)*
- *Кадрові та поточні питання*

ІЗ ЗАЛИ ЗАСІДАНЬ ПРЕЗИДІЇ НАН УКРАЇНИ

25 лютого 2026 року

Засідання Президії НАН України 25 лютого 2026 р. відбулося під головуванням президента НАН України академіка НАН України А.Г. Загороднього.

Члени Президії НАН України заслухали доповідь завідувача кафедри кібербезпеки та інтелектуальних інформаційних технологій Національного аерокосмічного університету «Харківський авіаційний інститут» члена-кореспондента НАН України **Вячеслава Сергійовича Харченка** про наукові засади, методи створення та впровадження гарантоздатних систем штучного інтелекту (стенограму див. на с. 37).

Розроблення та впровадження методів і технологій штучного інтелекту (ШІ) відкриває нові можливості, проте водночас зумовлює критичні виклики. Однією з найсерйозніших загроз є порушення надійного та безпечного функціонування систем штучного інтелекту (СШІ), спричинене невизначеністю їхньої поведінки внаслідок перевірок на обмежених послідовностях вхідних даних і датасетів (наборів даних, які використовують для навчання), відмовами програмно-апаратного забезпечення, кібератаками на вразливості тощо. Це особливо критично в разі застосування засобів ШІ в системах з високою ціною часткової або повної втрати працездатності. Крім того, важливим є обґрунтування і забезпечення виконання вимог до специфічних характеристик ШІ, таких як етичність, поясненність, довірчоздатність та ін., їх визначення та впорядкування з урахуванням складної структури.

Слід зазначити, що більшість досліджень і розробок СШІ, методів машинного і глибокого навчання спрямовано на їх удосконалення шляхом розширення та більш інтенсивного використання множини даних для навчання. Однак це ще більше ускладнює перевірку СШІ і залишає невизначеність їх функціонування. Такі проблеми стосуються і великих мовних моделей (LLM), які навчаються на гігантських масивах даних і характеризуються не лише невизначеністю поведінки, а й так званими

галюцинаціями, що призводить до матеріальних втрат і переходу в потенційно небезпечні та аварійні стани. Як наслідок, втрати через помилки в США постійно зростають, що підтверджують дані моніторингу критичних відмов і катастроф, зумовлених використанням ШІ.

Отже, постає необхідність формування концептуальної бази для створення гарантоздатних США. Концепція гарантоздатності як властивості системи виконувати специфіковані функції, яким можна обґрунтовано довіряти, що поєднує безвідмовність, готовність, функціональну безпечність, кібербезпеку, а за певних умов і резильєнтність, недостатньо поширена на США і не враховує їхні особливості. Обмеженість теоретичних і системних рішень щодо розроблення гарантоздатних США, забезпечення їхньої надійності та безпечності актуалізує розвиток науково-методологічної бази, принципів проактивного захисту активів, динамічного комбінованого резервування і реконфігурації на рівні компонентів, систем та інфраструктур.

Наукові підходи й практичні результати, отримані в Національному аерокосмічному університеті «Харківський авіаційний інститут» у кооперації з промисловими та академічними партнерами, спрямовані на формування й розвиток теорії та моделей гарантоздатних інтелектуальних обчислень шляхом об'єднання таксономії гарантоздатності й моделей якості ШІ та програмно-апаратної платформи США, яка упорядковує і гармонізує класичні складові гарантоздатності та специфічні характеристики штучного інтелекту. Сформульовано концепцію побудови гарантоздатних розподілених і вбудованих систем та інфраструктур з недостатньо надійних і безпечних компонентів (систем) в умовах дії агресивного фізичного та інформаційного середовища зі змінними параметрами. Запропоновано концепцію «великої» ІТ-безпеки і теоретично обґрунтовано принципи багатоверсійності, багатопараметричної адаптації та багатоступеневої керованої деградації для систем, важливих для безпеки.

За результатами досліджень багатоверсійних систем і технологій в атомній енергетиці



Виступ члена-кореспондента НАН України Вячеслава Сергійовича Харченка

та аерокосмічних комплексах запропоновано й теоретично обґрунтовано принципи комбінованої диверсності, методи оперативного контролю, реконфігурації та донавання резервних підсистем для забезпечення гарантоздатності США. Визначено стратегії їх впровадження з використанням диверсності датасетів і методів побудови версій (каналів), диверсності донавання при виявленні проблем або отриманні додаткових датасетів, диверсності засобів контролю працездатності окремих каналів США. Розроблено й досліджено комплекс математичних моделей оцінювання гарантоздатності США із застосуванням багатофрагментних марковських моделей, різних типів дерев відмов і кібератак.

Сферами застосування отриманих результатів є системи безпеки АЕС (аварійного захисту реакторів), аерокосмічні та безпілотні інтелектуальні системи, мобільні системи екологічного моніторингу та розмінування.

В обговоренні доповіді взяли участь голова Державної служби спеціального зв'язку і захисту інформації України доктор технічних наук, бригадний генерал О.В. Потій; генеральний директор ПАТ «Науково-виробниче підприємство «Радій» кандидат технічних наук А.П. Бегун; директор Інституту проблем моделювання в енергетиці ім. Г.Є. Пухова НАН України член-кореспондент НАН України В.В. Мохор; академік-секретар Відділення інформатики НАН



Виступ члена-кореспондента НАН України Христини Павлівни Гнатенко

України академік НАН України О.М. Хіміч; директор Головної астрономічної обсерваторії НАН України академік НАН України Я.С. Яцків; президент НАН України академік НАН України А.Г. Загородній; академік-секретар Відділення економіки НАН України академік НАН України В.М. Геєць; академік-секретар Відділення літератури, мови та мистецтвознавства НАН України академік НАН України Б.М. Ажнюк.

* * *

Далі члени Президії НАН України заслухали доповідь професора кафедри теоретичної фізики імені професора Івана Вакарчука Львівського національного університету імені Івана Франка члена-кореспондента НАН України **Христини Павлівни Гнатенко** про нові можливості для розв'язання фундаментальних задач та перспективи практичного застосування квантового програмування (стенограму див. на с. 44).

Актуальність цієї наукової проблематики зумовлена стрімким розвитком квантових технологій та потребою в розробленні нових алгоритмічних підходів. Застосування квантових процесорів дає змогу досліджувати складні квантові системи і моделювати квантові процеси. Тому дослідники в усьому світі зараз активно вивчають фундаментальні питання, пов'язані з використанням квантових комп'ютерів, зокре-

ма це стосується аналізу властивостей еволюційних квантових станів, визначення енергетичних рівнів квантових систем, моделювання квантових процесів і систем. Очікується, що з розвитком квантових технологій квантові обчислення матимуть широке застосування і для вирішення прикладних проблем, зокрема у сфері оптимізації процесів, логістики, економіки, фармацевтики та в інших галузях.

Сьогодні важливим завданням є створення квантових протоколів, стійких до впливу похибок, для здійснення розрахунків на сучасних шумних квантових процесорах. Поряд з цим перспективним є розроблення алгоритмів, які з розвитком технологій відкриють шлях до досягнення квантової переваги, тобто забезпечать розв'язання широкого класу фундаментальних і прикладних задач швидше та з меншими ресурсними витратами, ніж класичні обчислення.

Серед вагомих результатів можна, зокрема, назвати такі:

- знайдено заплутаність еволюційних квантових станів спінових систем, багатокубітних квантових графових станів з довільною структурою. Досліджено залежність заплутаності від параметрів багатокубітних квантових станів, характеристик відповідних графів. Для часткових випадків багатокубітних квантових станів побудовано квантові протоколи для їх приготування, здійснено обчислення заплутаності з використанням квантових комп'ютерів і симуляторів компанії IBM. Проаналізовано вплив різних шумових моделей на результати розрахунків;

- визначено геометричні характеристики (швидкість еволюції, кривизну, кручення) еволюційних квантових станів спінових систем, які відповідають зваженим графам з довільною структурою. Встановлено зв'язок властивостей квантових графових станів зі структурними особливостями відповідних графів. Розрахунки проведено аналітично та з використанням квантових обчислень на квантових процесорах компанії IBM;

- розроблено квантові алгоритми для визначення структурних властивостей зважених

та орієнтованих графів, двочастинних графів. В основу запропонованих протоколів покладено отримані зв'язки квантових кореляторів, заплутаності, геометричних характеристик квантових графових станів із властивостями відповідних графів (ступінь вузла, парність вузлів, добутки ваг ребер графа, які утворюють трикутники, чотирикутники);

- знайдено енергетичні рівні спінових систем (ланцюжок спінів із взаємодією Ізінга у магнітному полі, трикутний спіновий кластер, модель Ізінга на квадратній ґратці в магнітному полі) на основі дослідження часової еволюції середнього значення пробного спіну з використанням квантового програмування на квантових комп'ютерах компанії IBM. Показано, що розроблений метод визначення енергетичних рівнів є стійким до похибок, які виникають під час квантових обчислень.

У перспективі, з розвитком квантових технологій розроблені алгоритми можуть набути практичного використання для широкого кола прикладних задач.

Водночас слід зазначити, що обчислення було здійснено через інтернет-доступ до квантових процесорів, розташованих за межами України. В Україні квантових комп'ютерів наразі немає, що зумовлено низкою об'єктивних чинників, серед яких основними є висока вартість відповідних технологій та складна ситуація, пов'язана з воєнним станом.

На окрему увагу заслуговує питання підготовки в Україні висококваліфікованих фахівців з квантових технологій. Так, у Львівському національному університеті імені Івана Франка, Київському національному університеті імені Тараса Шевченка і Харківському національному університеті імені В.Н. Каразіна діють освітні програми з квантової інформації та квантового програмування. На базі Львівського національного університету імені Івана Франка у співпраці з Львівською обласною Малою академією наук проводять щорічні літні школи «Квантове програмування для школярів».

В обговоренні доповіді взяли участь головний науковий співробітник відділу комп'ютерного моделювання багаточастинкових сис-



Виступ члена-кореспондента НАН України Ігоря Петровича Сініцина

тем Інституту фізики конденсованих систем імені І.Р. Юхновського НАН України академік НАН України І.М. Мриглод; керівник групи квантової оптики та квантової інформації відділу синергетики Інституту теоретичної фізики ім. М.М. Боголюбова НАН України член-кореспондент НАН України А.О. Семенов; доцент кафедри теоретичної та математичної фізики Київського академічного університету, старший науковий співробітник Інституту математики НАН України кандидат фізико-математичних наук Д.Ю. Якименко; академік-секретар Відділення інформатики НАН України академік НАН України О.М. Хіміч; академік-секретар Відділення фізики і астрономії НАН України академік НАН України М.В. Бондар; радник Президії НАН України академік НАН України В.М. Локтев; віцепрезидент НАН України академік НАН України В.П. Семиноженко; перший віцепрезидент НАН України, голова Секції фізико-технічних і математичних наук НАН України академік НАН України В.Л. Богданов.

* * *

Потім члени Президії НАН України заслухали доповідь директора Інституту програмних систем НАН України члена-кореспондента НАН України **Ігоря Петровича Сініцина** про цифрову трансформацію НАН України (стендограму див. на с. 52).

Цифровізація Академії є не лише важливим чинником підвищення ефективності діяльності наукових установ і загалом НАН України, а й складовою системної та поетапної реалізації державної політики у сфері науки та інновацій. Масштаб діяльності НАН України потребує переходу до єдиної інтегрованої цифрової моделі управління. Функціонування фрагментованих інформаційних систем, технологічно застарілої інфраструктури та неузгоджених цифрових процесів гальмує підвищення ефективності використання бюджетних коштів, реалізацію державних цільових програм та міжнародних проєктів. До того ж в умовах воєнного стану забезпечення кіберстійкості, безперервності функціонування та захисту інформаційно-комунікаційної інфраструктури НАН України стає важливим завданням державного рівня.

За період реалізації Програми інформатизації НАН України (2004—2024) було створено передумови для подальшої цифрової трансформації НАН України. На сьогодні є нагальна потреба в належному ресурсному забезпеченні ефективної комплексної роботи з розбудови системи цифрових рішень у сфері науки, зокрема для створення безпечного електронного середовища, необхідної цифрової інфраструктури наукових установ, підвищення рівня цифрової компетентності, цифровізації та інтелектуалізації процесів збирання й аналізу даних.

Зважаючи на те, що інформаційна інфраструктура НАН України відіграє ключову роль у підвищенні ефективності науково-дослідної діяльності та конкурентоспроможності національної науково-освітньої системи, ключовими аспектами цифрової трансформації Академії є такі:

- впровадження системи електронного документообігу НАН України;
- модернізація системи захисту інформаційної інфраструктури НАН України та наукових установ НАН України завдяки створенню Центру оперативного управління безпекою (SOC) на базі Інституту програмних систем НАН України для моніторингу, виявлення, запобігання і реагування на інциденти кібербезпеки;
- використання катастрофостійкого центру обміну даними в Україні для забезпечення збе-

реження інформації в разі знищення основного та резервного серверних комплексів НАН України внаслідок злочинних дій країни-агресора;

- розвиток Базового координаційного центру та Регіонального операційного грид-центру, забезпечення їх надійного функціонування;
- розвиток Центру колективного користування обладнанням суперкомп'ютерного комплексу СКІТ;
- реалізація проєктів з функціонального забезпечення цифровізації НАН України — модернізація РІТ НОД, супроводження ЦС «Майно», порталу НАН України, запровадження вітчизняної ERP-системи НАН України, створення відповідних комплексних систем захисту інформації тощо;
- створення інформаційно-комунікаційної системи як механізму підтримки повного життєвого циклу відкритої науки національного рівня та її інтеграції у міжнародний науковий простір, зокрема європейську хмару відкритої науки;
- наукове та інформаційне забезпечення створення і впровадження інформаційно-комунікаційних систем для сектору безпеки і оборони України з використанням методів аналізу великих даних, машинного навчання та штучного інтелекту.

В обговоренні доповіді взяли участь віцепрезидент НАН України академік НАН України В.П. Семиноженко; директор ДУ «Інститут економіко-правових досліджень імені В.К. Макутова НАН України» член-кореспондент НАН України В.А. Устименко; академік-секретар Відділення ядерної фізики та енергетики НАН України академік НАН України І.Є. Гаркуша; академік-секретар Відділення хімії НАН України академік НАН України П.Є. Стрижак; академік-секретар Відділення економіки НАН України академік НАН України В.М. Геєць; в.о. головного вченого секретаря НАН України доктор філософських наук О.Н. Кубальський; радник Президії НАН України академік НАН України В.М. Локтев; перший віцепрезидент НАН України, голова Секції фізико-технічних і математичних наук НАН України академік

НАН України В.Л. Богданов; академік-секретар Відділення інформатики НАН України академік НАН України О.М. Хімич; академік-секретар Відділення загальної біології НАН України академік НАН України С.О. Афанасьєв.

* * *

Далі члени Президії НАН України відповідно до Положення про Золоту медаль імені В.І. Вернадського Національної академії наук України за результатами конкурсу 2025 року постановили присудити Золоту медаль імені В.І. Вернадського НАН України академіку НАН України М.Г. Жулинському та іноземному члену НАН України М.Р. Павлишину (Австралія) за визначний внесок у розвиток українського літературознавства та його утвердження за кордоном.



ЖУЛИНСЬКИЙ
Микола Григорович —
академік НАН України

Відомий учений-літературознавець, письменник, громадський і політичний діяч, академік НАН України. Основні напрями наукової діяльності пов'язані з дослідженням історії української літератури та сучасного літературного процесу в Україні у загальнослов'янському та загальноєвропейському контекстах. Під його керівництвом виконуються фундаментальні та прикладні дослідження, спрямовані на вирішення актуальних питань розвитку сучасного академічного літературознавства України.

У доробку М.Г. Жулинського — ґрунтовні наукові розвідки про Тараса Шевченка, Лесю Українку, Івана Франка, Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Миколу Хвильового та багатьох інших видатних українських письменників. Його важливою місією стало повернення у сучасний історико-літературний контекст творчості заборонених, знищених у роки репресій, замовчуваних українських митців. За книгу «Із забуття — в безсмертя» йому присуджено Державну премію України ім. Т.Г. Шевченка (1991). Він є автором праць «Пафос життєствердження» (1974), «Людина як міра часу» (1979), «Человек в литературе» (1983),

«Наближення» (1986), «Вірю в силу духа» (1999), «Подих третього тисячоліття» (2000), «Заявити про себе культурою» (2001), «Слово і доля» (2002, 2006), «Духовна спрага по втраченій батьківщині» (2002), «Олег Ольжич і Олена Теліга» (2001), «Поминаймо в скорботі, але не в гніві. Українсько-польський конфлікт на Волині 1943—1944 рр.» (2003), «Високий світоч віри. Голодомори в Україні та роман Василя Барки «Жовтий князь»» (2003), «То твій, сину, батько! Українська душа на Голгофі ХХ століття» (2005), «Віктор Ющенко: випробування владою» (у співавторстві, 2005), «Відстані» (2006), «Він знав, «як багато важить слово...»» (2008), «Нація. Культура. Література» (2010), «Українська література. Творці і твори» (2011), «Слово на сторожі нації» (2015), «Духовний будівничий України» (2016), «Осяяння словом» (2019), а також видань «Моя Друга світова» (2016; 2017), «Акордеон» (2018; 2020), «Нація. Культура. Література: національно-культурні міфи та ідейно-естетичні пошуки української літератури», «Спадкоємці» (2020), ««Я хочу собою возвеличити українське...». Володимир Винниченко: повернення в Україну» (2021), «Мандрі і одкровення сорочинського менестреля: літературний портрет [Леоніда Томи]» (2025), понад тисячі статей, оглядів, рецензій.

Цікаво і виразно, з науковою точністю, увагою до фактажу, завжди з позиції людської гідності, морально-етичних орієнтирів М.Г. Жулинський інтерпретує у своїх літературознавчих студіях як знакові в історії літератури, так і сьогочасні літературні явища, українські та зарубіжні. Від 1990-х років його літературознавча праця тісно переплітається з державно-політичною діяльністю, що значно вплинуло на розширення тематичного спектра публікацій, які вирізняються загальнокультурологічною спрямованістю, порушують злободенні питання про функціонування української мови, державність, розвиток освіти й науки, голодомор як геноцид української нації, інші трагедії й травми української «душі», їх наукове і художнє дослідження, проблеми націєтворення тощо. Він був державним радником України з питань гуманітарної політики (1992), двічі (1992—1994, 1999—2001) віцепрем'єр-міністром України. У різні роки був радником Президента України (2006—2008), депутатом Верховної Ради України кількох скликань (1994—1998, 2002—2006), головою комісії з питань громадянства при Президентіві України (2006—2010), головою Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка (2008—2010), заступником співголови Міжпарламентської асамблеї «Україна — Польща», головою Українсько-польського форуму, головою українсько-польської міжпарламентської групи Верховної Ради України (2002—2006), заступником голови правління Товариства зв'язків з українцями за межами України «Україна — Світ».

**ПАВЛИШИН**

Марко Романович —
професор, іноземний член
НАН України

М.Р. Павлишин народився 7 липня 1955 р. у м. Брізбен (Австралія), навчався у Квінслендському університеті (1973—1976), у Марбурзі (Німеччина, 1977—1978) та в Університеті ім. Монаша у Мельбурні (1978—1982), де здобув докторат із германістики (1983). Того самого року став першим викладачем української мови та літератури в Лектораті ім. М. Зерова Монашського університету, почав готувати молодих фахівців з україністики, здійснював пошук фондів для українських дослідницьких проєктів, розвивав наукові зв'язки, зокрема з науковими осередками в Україні. У 1992 р. очолив відділ славістики Університету ім. Монаша. У 1998—2003 рр. був президентом Асоціації славістів Австралії та Нової Зеландії. У 2000—2005 і 2014—2018 рр. очолював Центр Європи та ЄС, а в 2005—2010 рр. — Школу мов, культур, літератур та лінгвістики на факультеті мистецтв Університету ім. Монаша. Багаторічний директор Центру українських студій ім. М. Зерова.

Його дослідницька і викладацька спеціалізація та пріоритетне коло тем охоплює нову і сучасну українську літературу, постколоніальні підходи до вивчення слов'янських літератур та культур, проблему національної ідентичності. Професор Павлишин — автор книжок «Ольга Кобилянська: Прочитання» (2008), «Канон та іконостас» (1997), понад 80 книжкових розділів та статей в авторитетних фахових журналах.

М. Павлишин вивчає українську літературу XIX—XXI ст., українську літературу Австралії, німецький літературний романтизм. Він переклав низку текстів класичних та сучасних українських письменників, звертався до фахового розгляду проблем літературної політики, театру, становища української діаспори в Австралії, української національної ідентичності, вивчення української мови і ширше — україністичних студій за кордоном. Був редактором низки фахових видань, зокрема збірників «Ukrainian Settlement in Australia» (Мельбурн, 1986, 1993), «Glasnost in Context» (Нью-Йорк, 1990), «Стус як текст» (1992), як співредактор долучився до підготовки видань «Slavic Themes» (Нойрід, Німеччина, 1988), «Ukraine in the 1990s» (Мельбурн, 1992), «Енциклопедія української діаспори» (том 4, Київ—Нью-Йорк—Чикаго—Мельбурн, 1995),

«Ukraine and Europe: Cultural Encounters and Negotiations» (Торонто, 2017).

М. Павлишин — ініціатор створення і перший голова Асоціації українців Австралії, голова осередку Наукового товариства ім. Шевченка в Австралії та водночас осередку у штаті Вікторія, дійсний член НТШ (філологічна секція). Організатор та учасник славістичних конференцій, симпозіумів, круглих столів у Австралії, Італії, Канаді, США, Україні (неодноразово брав участь у заходах Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Львівського національного університету імені Івана Франка, Міжнародної асоціації українців). Один із незмінних організаторів щорічного міжнародного конкурсу знавців української мови ім. Петра Яцика в Австралії.

У 2019 р. професор Павлишин отримав подяку НАН України, а також орден «За заслуги» III ступеня. У 2020 р. у видавництві Academic Studies Press вийшов збірник наукових статей англійською та українською мовами на пошану професора Павлишина «Козаки у Ямайці, Україна на Антиподах». Його авторами стали колеги, друзі та учні, майже пів сотні провідних дослідників з Австралії, Австрії, Італії, Канади, Німеччини, Нової Зеландії, Польщі, США, України та Швейцарії.

Марко Павлишин є організатором і координатором громадського, культурного та наукового життя українців Австралії.

* * *

Члени Президії НАН України розглянули також низку поточних питань:

- за підсумками конкурсу 2025 р., проведеного відділеннями України, присудили премії імені видатних учених України;
- присудили премії НАН України для молодих учених і студентів за кращі наукові роботи за підсумками конкурсу 2025 р.;
- за підсумками конкурсу 2025 р., проведеного відділеннями НАН України, постановили нагородити грамотами Президії НАН України молодих учених за досягнення у розробленні важливих наукових проблем та з метою заохочення молодих учених і студентів закладів вищої освіти до науково-дослідницької роботи;
- погодили розмір винагороди переможцям конкурсу 2025 р. на здобуття Золотої медалі імені В.І. Вернадського НАН України та розмір премій НАН України;

- затвердили План заходів НАН України пов'язаних із 40-ми роковинами Чорнобильської катастрофи;
- погодили оновлений склад Комісії НАН України з питань удосконалення законодавства України в науковій, науково-технічній та інноваційній сферах;
- внесли зміни до складу Комісії НАН України з питань комунікацій із суспільством і популяризації наукової діяльності;
- постановили провести сесії Загальних зборів НАН України та загальних зборів відділень НАН України 21—23 квітня 2026 р.;
- ухвалили рішення про внесення до Верховної Ради України подання про відзначення нагрудним знаком Верховної Ради України «За служіння Українському народу» імені Левка Лук'яненка директора Інституту проблем безпеки атомних електростанцій НАН України доктора технічних наук, професора, академіка НАН України А.В. Носовського за багатолітню плідну творчу працю вченого-енергетика, організатора наукових досліджень і педагога, вагомий особистий внесок у ліквідацію аварії на Чорнобильській АЕС та визначні заслуги перед державою у розвитку ядерно-енергетичної галузі України;
- погодили провести у квітні 2026 р. в Полтавській гравіметричній обсерваторії Інституту геофізики ім. С.І. Субботіна НАН України урочисте спільне засідання Відділення наук про Землю НАН України і вченої ради ПГО, присвячене 100-й річниці від дня заснування установи;
- ухвалили план заходів з відзначення 90-річчя Інституту історії України НАН України;
- погодили план заходів з відзначення 75-річчя заснування Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України;
- затвердили основні напрями наукової діяльності Державної установи «Інститут енциклопедичних досліджень НАН України».

Погоджено призначення:

- доктора фізико-математичних наук **Аверкова Юрія Олеговича** на посаду завідувача відділу теоре-

тичної фізики Інституту радіофізики та електроніки ім. О.Я. Усикова НАН України;

- доктора фізико-математичних наук **Прокопенка Юрія Володимировича** на посаду завідувача відділу теорії дифракції і дифракційної електроніки Інституту радіофізики та електроніки ім. О.Я. Усикова НАН України;
- доктора біологічних наук **Прокопюка Володимира Юрійовича** на посаду завідувача відділу експериментальної кріомедицини Інституту проблем кріобіології і кріомедицини НАН України;
- члена-кореспондента НАН України **Майбороди Олександра Микитовича** на посаду завідувача відділу проблем світового політичного розвитку Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України.

Відзнакою НАН України «За професійні здобутки» нагороджено:

- заступника директора з наукової роботи Радіоастрономічного інституту НАН України академіка НАН України **Коноваленка Олександра Олександровича** за багатолітню плідну наукову, науково-організаційну і педагогічну працю, значні здобутки в галузі астрофізики і радіоастрономії та вагомий особистий внесок у забезпечення науково-організаційної діяльності установи;
- головного наукового співробітника Інституту електродинаміки НАН України академіка НАН України **Стогнія Бориса Сергійовича** за багатолітню плідну невтомну наукову, науково-організаційну і педагогічну працю, високі професійні здобутки та вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень зі створення і розроблення автоматичних систем оперативного й технологічного керування в електроенергетиці;
- завідувача відділу Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України члена-кореспондента НАН України **Наумка Ігоря Михайловича** за багатолітню плідну наукову, науково-організаційну і педагогічну працю, високі професійні здобутки та вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень у галузі геохімії і мінералогії;
- провідного наукового співробітника Інституту фізики конденсованих систем імені І.Р. Юхновського НАН України доктора фізико-математичних наук **Пацаган Оксану Вадимівну** за багатолітню плідну наукову працю, високі професійні здобутки та вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень у галузі теорії фазових переходів та критичних явищ і теорії рідин.

Відзнакою НАН України «За підготовку наукової зміни» нагороджено:

- директора Інституту скінтіляційних матеріалів Державної наукової установи «Науково-технологічний комплекс «Інститут монокристалів» НАН України» академіка НАН України **Гриньова Бориса Вікторовича** за багатолітню плідну наукову, науково-організаційну і педагогічну працю, значні здобутки в галузі фізики твердого тіла, матеріалознавства і приладобудування та вагомий особистий внесок у підготовку висококваліфікованих наукових кадрів.

Подякою НАН України відзначено:

- завідувача відділу Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона НАН України доктора технічних наук **Троїцького Володимира Олександровича** за багатолітню плідну невтомну наукову, науково-організаційну і педагогічну працю, значні творчі здобутки та вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень у галузі неруйнівних методів контролю якості зварних з'єднань;

- головного спеціаліста експедиції Секретаріату Президії НАН України **Губар Ларису Михайлівну** за багатолітню плідну сумлінну працю, високі професійні здобутки та відповідальне ставлення до виконання посадових обов'язків.

Почесною грамотою Президії НАН України і Центрального комітету профспілки працівників НАН України нагороджено:

- завідувача відділу Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника кан-

дидата історичних наук **Курилишина Костянтина Михайловича** за багатолітню плідну наукову, науково-організаційну працю, значні професійні здобутки та вагомий особистий внесок у розвиток бібліографістики і збереження унікальних, рідкісних фондів бібліотеки;

- молодшого наукового співробітника Українського мовно-інформаційного фонду НАН України **Терещенко Ларису Олександрівну** за багатолітню плідну сумлінну працю, значні професійні здобутки та зразкове виконання посадових обов'язків голови профспілкової організації фонду;

- головного метролога Інституту імпульсних процесів і технологій НАН України **Разменова Євгена Петровича** за багатолітню плідну невтомну працю, вагомий професійні здобутки та відповідальне ставлення до виконання посадових обов'язків;

- співробітників Національного медичного університету імені О.О. Богомольця — ректора доктора медичних наук, члена-кореспондента НАМН України **Кучина Юрія Леонідовича**; завідувача кафедри доктора медичних наук **Гринзовського Анатолія Михайловича**; асистента кафедри **Цимбалістову Тетяну Володимирівну**; асистента кафедри **Мартиненка Сергія Олександровича** — за допомогу в організації і проведенні тренінгу з надання першої домедичної допомоги для працівників НАН України.

За матеріалами засідання підготувала О.О. Мележик